

The Ethics of Elderly Physicians

SUKHIT PHAOSAVASDI, MD*,
YUEN TANNIRANDORN, MD*,
PINIT KULLAVANIJAYA, MD**,

SURASAK TANEEPANICHSKUL, MD*,
CHUMSAK PRUKSAPONG, MD*,
AURCHART KARNJANAPITAK, MD***

Think

There are many elderly doctors in Thailand who have had long experience of learning and so are capable of bringing the academic side and the developed mind to explain the human nature very well. They should be able to do this as the learned in other professions. Dear fellow elderly physicians, do you think you can recommend from all your learned years with real experience with appropriate technology how we should spend each part of our life with happiness.

Endeavour

It is time that frequently doctors are not successful as they would have liked to be. However, it is normal to believe that we are always trying, and that our I.Q., our brain, are able to solve all problems, by finding the right and appropriate methods.

Education

As we are lucky to survive into old age we should thank heaven and god for the kindness shown to us. We do not know how long we will be able to live happily, until 70-80-90 or 100 years before we die. Therefore we should study and prepare to live happily in our old age. It is possible for each of us to be careless but we should not allow that careless to give us hardship while we are still active, because from now on the hardship that may occur will be harder to bear to the body and mind than previously. Nobody can help us except the condolence showed by others.

The Development of Idea

The ability of body functions will decrease as we age but our brain and our intelligence should be better developed. That is, if we know how to study, know the method and train appropriately. Doctors, apart from learning from all experiences still should try to brighten the mind all the time.

Some elderly doctors may not have something that nature gives to younger people such as estrogen hormone but nature can make that up with other things during our golden age which is experience of life. This is a test and makes the mind stronger. From what we have learnt doctors can use it to develop the mind further. Can we use the developed mind to make up for the decaying body. Why do not you think that this is the way to change critical condition of life into a useful one in our old age.

Is it a big problem?

The decaying of the body of doctors who grow older is similar to other people, for example ladies during their menopausal years will have hot flushes, afraid that they will have reduced libido, osteoporosis, fractured bone, atherosclerosis, forgetful, senile, dry skin with wrinkles, failing eyesight, urinary incontinence, retention of urine, excessive and irregular menstruation. All these symptoms can be compared to happenings in daily life.

Thinking of hunger when it is time to eat but do not, whether you cannot have nothing to eat, or told not to eat. If you are a doctor, how angry and upset will you be? Doctors who are emotional, show their anger without control, anxious, afraid, excitable, these are the ones who cause problems in society because of their emotions only. If you allow your feelings to be uncontrol without reason how will society be? You probably can remember of the saying "The cow and the twisted shortening rein around the post" but you cannot think one day it will happen to you. You may forget to think that if you were a cow how could you be human? Will somebody loose the rein and lead us away from the post.

Key word : Ethics, Elderly Physician

**PHAOSAVASDI S, TANEEPANICHSKUL S, TANNIRANDORN Y,
PRUKSAPONG C, KULLAVANIJAYA P, KARNJANAPITAK A
J Med Assoc Thai 2003; 86: 489-492**

* Member of Thai Medical Association.

** President of The Royal College of Physicians of Thailand, Secretary General of Medical Council.

*** Member of the Royal College of ENT, Deputy Secretary General of Medical Council.

จริยธรรมของแพทย์สูงอายุ

สุชาติ เผ่าสวัสดิ์, พบ*, สุรศักดิ์ ฐานิพานิชกุล, พบ*, เยื่อน ตันนิรันดร์, พบ*,
ชุมศักดิ์ พงษ์พานิช, พบ*, พินิจ กุลละวณิช, พบ**, เอื้อชาติ กาญจนะพิทักษ์, พบ***

คิด

คนสูงอายุที่เป็นแพทย์มีมากในประเทศไทยได้ผ่านการเรียนรู้ยาวนานย่อมสามารถนำความเจริญทั้งทางวิชาการและจิตใจมาอธิบายความเป็นมนุษย์ได้ดี น่าจะทำได้เหมือนผู้ที่เจริญแล้วในสาขาวิชาชีพอื่น ๆ เพื่อนแพทย์ที่สูงอายุทั้งหลายจะแนะนำได้ไหมว่าตลอดระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมาสิ่งที่ได้เรียนรู้จริงกับวิทยาการที่เหมาะสม ควรใช้ในแต่ละช่วงของชีวิตให้มีความสุขได้อย่างไร

พยายาม

จริงอยู่หลายครั้งแพทย์มักจะไม่ประสบความสำเร็จดังที่คิดและทำ แต่ก็กล้าเชื่อว่าตัวเรามีความพยายามอยู่เสมอ ปัญหาของเรา สมอของเราสามารถขบปัญหาต่างๆ ให้พบวิธีที่ถูกต้องและเหมาะสมได้

ศึกษา

เมื่อเราโชคดีมีชีวิตเข้าสู่วัยชราได้ก็น่าจะขอบคุณสวรรค์และพระเจ้าที่ยังปราณีเราอยู่ เรายังไม่รู้ว่าจะยังอีกกี่สิบปีที่จะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในวัยนี้ อายุ 70-80-90 หรือ 100 ปี แล้วเราจึงจะตาย จึงควรศึกษาและเตรียมตัวอยู่อย่างมีความสุขในวัยชรา น่าจะเชื่อได้ว่าความประมาทเกิดขึ้นได้กับทุกคน แต่อย่าให้ความประมาทนั้นก่อทุกข์ให้แก่เราขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เพราะจากนี้ไปความทุกข์ที่เกิดขึ้นอาจจะทรมานแก่ร่างกายและจิตใจยิ่งกว่าช่วงเวลาที่ผ่านมา คงไม่มีใครช่วยเราได้ นอกจากความเวทนาที่บุคคลอื่นและสังคมจะหยิบยื่นให้

การพัฒนาความคิด

ความสามารถของอวัยวะมนุษย์จะถดถอยไปตามเวลา แต่สมอง สติปัญญาน่าจะมีวิวัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งนี้ถ้าศึกษาให้รู้จักวิธีและการฝึกฝนที่ถูกต้อง แพทย์นอกจากจะเรียนรู้จากประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่ผ่านมาแล้ว เรายังสร้างความรู้สึกร่วมเติมแก่อีกด้วยตลอดเวลา

แพทย์ในวัยชราบางกลุ่มอาจขาดบางสิ่งบางอย่างที่ธรรมชาติหยุดให้ เช่น ฮอร์โมนเอสโตรเจน แต่ธรรมชาติก็ชดเชยสิ่งที่ขาดไปนั้นด้วยการเพิ่มสีสนิมของชีวิตพิสดารในวัยทอง ให้เกิดประสบการณ์ในการดำรงชีวิต เป็นการทดลองและเพิ่มความแข็งแกร่งแก่อีกอย่างมาก สิ่งที่ได้เรียนรู้นี้แพทย์สามารถนำมาพัฒนาจิตใจให้ขึ้นไปอีกระดับหนึ่งได้อย่างไร จิตที่พัฒนาแล้วจะนำมาแก้อะไรความบกพร่องหรือความเสื่อมของอวัยวะนั้นได้ไหม คิดไหมว่านี่คือการสร้างภาวะวิกฤตให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตในวัยชรา

เป็นปัญหาใหญ่หรือ

ความเสื่อมของร่างกายแพทย์ในวัยชราเกิดขึ้นเหมือนกับคนอื่น ๆ ตัวอย่างเช่นสตรีวัยทองมีอาการวูบ ๆ วาบ ๆ กลัว เข็มเข็มส้อมสาก กระดูกพรุน กระดูกหัก เส้นเลือดตีบ หลงลืม เลอะเลือน ผิวแห้งหนังเหี่ยว สายตาฟ้ามัว ปัสสาวะเล็ด ปัสสาวะค้าง ท้องอืด เลือดมามาก มาไม่แน่นอน อาการเหล่านี้จะเปรียบได้กับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน แต่เกิดขึ้นชั่วพริบตา จึงคิดว่าผิดปกติไป และไม่คิดว่าเป็นเรื่องเดียวกัน

ถ้านึกถึงความหิวที่เกิดขึ้นเมื่อถึงเวลากินแล้วไม่ได้กินคือกินไม่ได้ ไม่มีให้กิน หรือถูกห้ามไม่ให้กิน ยิ่งถ้าเป็นแพทย์ จะไม่โทและโกรธแค่นั้น แพทย์ที่แสดงอารมณ์ฉุนเฉียวทรมานทรมานออกมาเยอะ ชาติสติ กังวล กลัว ตื่นตระหนก ฯลฯ คนกลุ่มนี้ ไข้ไหมที่อาจทำให้สังคมวุ่นวาย เพราะอารมณ์แท้ ๆ ที่เดียว ถ้าปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือสติแล้วสังคมเราจะเป็นเช่นไร คงจำ คำพูด "วัวพันหลัก" ได้ แต่ไม่คิดว่าวันหนึ่งจะเกิดแก่เรา แล้วลืมนึกว่าเมื่อเราเป็นวัวแล้วจะมีปัญญาเหมือนคน จะมีใครทนอมมา เติบจนเราออกไปจากหลัก

คำสำคัญ : จริยธรรม, แพทย์สูงอายุ

สุทธิต แผลสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานิพานิชกุล, เอื้อน ตันนิวันตร,
ชุมศักดิ์ พงษ์พานิช, พินิจ กุลละวณิชย์, เอื้อชาติ กาญจนะพิทักษ์
จดหมายเหตุทางแพทย์ ๒ 2546; 86: 489-492

- * สมาชิกแพทยสมาคมแห่งประเทศไทย ฯ
- ** ประธานราชวิทยาลัยอายุรแพทย์ ฯ และเลขาธิการแพทยสภา
- *** กรรมการราชวิทยาลัยโสต ศอ นาสิก, รองเลขาธิการแพทยสภา